

[Dyremose]

på arbejdsmarkedet er uenige. Er det ministeren og den ene part, der afgør det, eller vil ministeren i så tilfælde forelægge den pågældende sag for folketinget eller for folketingets erhvervsudvalg, således at det kan blive en alsidig vurdering? Ministeren har ikke svaret på det spørgsmål endnu. Jeg beder om, at det sker i dag.

Vi havde også bedt ministeren – det gjorde vi den 22. maj – om at komme med ændringsforslag, der sikrer, at mindretal på op til 49 pct. kan blive repræsenteret i bestyrelsen. Svaret kom den 22. maj, hvor ministeren nævnte, at han ville fremkomme med et ændringsforslag. Ministeren sagde i sit svar på spørgsmål nr. 62, at det ville få som konsekvens et forslag, der næsten svarede til den gældende valgordning, således at et mindretal på ca. $\frac{1}{3}$ af arbejdstagerne ville få mulighed for at vælge sine egne repræsentanter til bestyrelsen. Vi var noget utrygge ved, om det nu også var rigtigt. Vi bad om nogle regneeksempler. Inden vi nåede at få regneeksemplerne, påpegede Industrirådet og Arbejdsgiverforeningen, at ministerens svar ikke var korrekt, og at man i det typiske eksempel, hvor der er 3 repræsentanter i bestyrelsen, ville skulle have 40 pct. plus 1 stemme for at kunne være sikker på repræsentation.

Det er et forhold, som mange organisationer har været bekymrede over, og så sent som i dag har jeg fået en henvendelse fra Foreningen af Værkstedsfunktionærer i Jernindustrien i Danmark, som har bedt om, at man overvejer at komme med et ændringsforslag, således at man kan sikre den nuværende mindretalsbeskyttelse. Det, der er foreslået i det typiske eksempel, er 20 pct. dårligere end det nugældende. Jeg har forstået, at organisationen sammen med to andre organisationer har bedt om foretræde for erhvervsudvalget, og jeg vil derfor anmode om, at vi får en fornyet udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Jeg sagde i min indledning, at ministeren i visse tilfælde ikke havde svaret korrekt. Jeg har nævnt spørgsmålet om mindretalsbeskyttelse. Man kan vel sige, at det er en smagsag, om 33 pct. og 40 pct. er det samme – det er det ikke for mindretallene. Men i ét tilfælde oplyste ministeren, at man i England havde en lovgivning, som på visse punkter svarede til den danske. Industrirådet påpegede, at ministerens svar var ukorrekt. Vi spurgte

derfor i spørgsmål nr. 86, om det af ministeren påpegede var i direkte modstrid med engelsk Company Act af 1976. Ministeren måtte da gå tilbage, undersøge sagen igen og svarede:

»I sagens anledning har industriministeriet sat sig i forbindelse med ambassaden i London og dér fået bekræftet, at de engelske regler i modsætning til, hvad der i første omgang var blevet indberettet, alene gælder børsnoterede selskaber.«

Ministerens første oplysning var altså ukorrekt, og kun på grund af at den borgerlige opposition satte spørgsmålstejn ved det, og på grund af at organisationerne kom og påpegede, at det var ukorrekt, måtte ministeren erkende, at det var forkerte oplysninger, han havde givet til udvalget.

Der var tilsvarende eksempler vedrørende lovgivningen i Norge og Sverige, hvor vi i første omgang fik en meget kortfattet redegørelse, der først blev uddybet, sådan at den var rimelig og forståelig, efter at organisationerne havde påpeget, at der i Norge og Sverige var en lang række andre regler, der sikrede de norske og svenske virksomheder mod den blotlægning, som det danske lovforslag er et udtryk for.

Det hastværk, vi har set, har da også betydet, at ministeren har glemt enkelte af sine egne udmærkede forslag. Jeg kan se, at jeg skal gemme det til anden omgang, men jeg skal blot sige, at ministeren i svaret på spørgsmål nr. 23 bebudede et ændringsforslag vedrørende § 1, pkt. 5. Dette ændringsforslag har ministeren glemt at fremsætte.

Som det sikkert er fremgået, er vi ikke særlig positive over for det foreliggende lovforslag. De mange uheldige konsekvenser er da blevet en anelse afbødet af de mange ændringsforslag, og derfor kan jeg berolige med, at vi i hvert fald vil stemme for ændringsforslagene, men det betyder ikke, at den lovgivning, der skal gennemføres, er rimelig. Det betyder ikke, at behovet for den er dokumenteret, tværtimod.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet er selvfølgelig uenig med socialdemokratiet i det fremsatte lovforslag, og det har vi også givet kraftigt udtryk for i vores betænkningsbidrag. Men det er ikke sådan, at vi ligefrem kan være sure